

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 27^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1975

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝ. ΖΕΠΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΠΑΝ. ΖΕΠΟΥ

Με πολλήν συγκίνησιν και με βαθὴν σεβασμὸν ἐορτάζομεν σήμερον τὴν τριακοστὴν πέμπτην ἐπέτειον τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ἐπέτειον στιγμῆς ἱστορικῆς και ἐξάρσεως τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος τοῦ ἡρωισμοῦ και τῆς θυσίας. Εἶναι δ' ἡ συγκίνησις πολλή και ὁ σεβασμὸς μας βαθύς, διότι σήμερον, εἴπερ ποτὲ και ἄλλοτε, ἔχομεν ἀνάγκη ἀναπολήσεως τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς ἐνότητος και τῆς ὁμοψύχου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐξάρσεως, διὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν καιροὺς δυσχερεῖς, καιροὺς, οἱ ὁποῖοι κατ' ἐξοχὴν ἀξιοῦν και τὴν ὁμόνοιαν και τὴν σύμφυχον τοῦ Ἔθνους παράστασιν και τὴν κοινὴν ὄλων μας προσπάθειαν και νοοτροπίαν.

Ἡ 28^η Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1940 εἶναι χρονολογία-σταθμὸς και διὰ τὴν ἑλληνικὴν και διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν. Εἶναι ἡ χρονολογία, καθ' ἣν λαὸς μικρός, ἀλλ' ἔχων πλήρη συνείδησιν τοῦ βάρους τῆς πολυχιλιετοῦς του ἱστορικῆς παραδόσεως, δὲν ἐδίστασε νὰ ὑψώσῃ τὸ μικρὸν ἀλλ' εὐψυχον ἀνάστημά του, διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν πλημμυρίδα τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, ἡ ὁποία μέχρι τότε εἶχε σαρώσει ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Ὁ μικρόσωμος Δαυὶδ ἀντεμετώπισεν ἐπιτυχῶς τὸν γίγαντα Γολιάθ και ἐθριάμβευσε. Καὶ τοῦτο, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἀκόμη μίαν φορὰν ὅτι ἡ Ἀρετὴ ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ κατα-

βάλῃ τὴν Κακίαν, ὡς καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ καταβάλῃ ἀκόμη καὶ τὸ πανίσχυρον σῶμα.

Ἐορτάζουσα ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὴν τριακοστὴν πέμπτην ἐπέτειον τοῦ εὐστόχως χαρακτηρισθέντος «ΟΧΙ» τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ἀνέθεσε, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου, εἰς τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. Γεώργιον Μιχαηλίδην - Νουάρου νὰ ἐξάρῃ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν τοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1940.

Ὁ κ. Γεώργιος Μιχαηλίδης - Νουάρου παρακαλεῖται ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΤΟΥ 1940

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ - ΝΟΥΑΡΟΥ

Τριανταπέντε χρόνια συμπληρώνονται ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940, κατὰ τὴν ὁποία σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἄρχισε τὸν μεγάλον, τὸν ἡρωϊκόν, τὸν ἐπικὸν ἀγῶνα του κατὰ τοῦ ἰταλογερμανικοῦ φασισμού. Στὴν ἑλληνικὴν, ἀλλὰ καὶ στὴν παγκόσμια ἱστορία, ἡ 28^η Ὀκτωβρίου 1940 κατέχει μιὰ ξεχωριστὴ θέση, γιατί συμβολίζει τὴ νίκη τοῦ δικαίου ἔναντι τῆς ὀμῆς βίας, τὸ θρίαμβον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐψυχίας κατὰ τῶν τυφλῶν δυνάμεων τῆς βαρβαρότητας. Σὲ μιὰ ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποία ὅλες σχεδὸν οἱ χῶρες τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης εἶχαν λυγίσει ἢ παραλύσει ἀπὸ τὸ φόβον τῶν σιδηρόφρακτων στρατιῶν τοῦ ἄξονος Βερολίνου - Ρώμης, μόνος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε τὸ σθένος νὰ ὀρθώσῃ τὸ ἀνάστημά του, νὰ ἀντιταχθῇ μὲ ἀποφασιστικότητά κατὰ τῶν ἐγκληματικῶν σχεδίων τῶν ὑπόβλων ἐχθρῶν του καὶ νὰ χαρίσῃ στοὺς δημοκρατικοὺς λαοὺς τὶς πρῶτες ἐλπίδες τῆς τελικῆς νίκης.

Τὰ κατορθώματα τῶν Ἑλλήνων μαχητῶν στὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας εἶναι πασίγνωστα καὶ προκάλεσαν τὸν ἀνεπιφύλακτον θαυμασμὸν τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.